

manden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, for at han paa egne og Medforslagsstilleres Vegne kan forelægge Forslag til Lov om Lønningstillæg til Statens daglønnede faste Arbejdere.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Guldbrandsen): Det Forslag, som jeg paa egne og Medforslagsstilleres Vegne skal have den Ære at fremlægge for det høje Ting, omhandler et Lønningstillæg, der foreslaas udrædet til de daglønnede faste Arbejdere i Statens Tjeneste. Dette Tillæg skal ifølge Forslaget for den enkelte Arbejder udgøre 35 Øre for hver Dag, han er fuldt beskæftiget i Statens Tjeneste, og 20 Øre, saafremt Staten kun lægger Beslag paa hans Tid og Arbejdskraft en Del af Dagen.

De daglønnede faste Arbejdere i Statens Tjeneste ere i Antal omtrent 4,700. Alle disse Arbejdere ville ikke efter dette Forslag kunne opnaa Lønningstillæg. I Antal ville de, der kunne opnaa det, blive omtrent 3,000. De Arbejdere, der i Forvejen have 3 Kr. eller derover i Dagløn, ere nemlig udelukkede fra at faa Lønningstillæg, og af de Arbejdere, der faa Lønningstillæget, er der en Del, som faa formindsket Lønningstillæg, de nemlig, som i Forvejen have en Dagløn af over 2 Kr. 65 Øre. De ville ikke kunne faa fuld Lønningstillæg, de ville kun faa saa meget, at deres samlede Dagløn bliver 3 Kr. De 3 Kr. ere Grænsen, som ingen af dem kan overskride. Naar altsaa en Arbejder har 2 Kr. 70 Øre i Dagløn, vil hans Lønningstillæg kun blive 30 Øre; har han i Forvejen 2 Kr. 90 Øre, bliver det kun 10 Øre. Hvis dette Forslag gennemføres, vil Statskassen aarligt komme til at udrede ca. 250,000 Kr. i Lønningstillæg. Det er slet ikke saa vanskeligt at faa et Overblik over, hvilken Byrde for Statskassen Lønningstillæget vil medføre, idet dette Forslag bliver Lov. Naar Lønningstillæget er 35 Øre pr. Dag, og vi regne, at der er 300 Arbejdsdage i Aaret, vil man let kunne regne ud, at en Arbejder i Løbet af Aaret vil kunne faa 105 Kr. i Lønningstillæg, i og for sig et ret anseligt Lønningstillæg, i alt Fald noget, man ikke skal kimsse ad. Og multiplicerer man saa Antallet af de Arbejdere, som faa Del i dette Lønningstillæg med 105, faar man 315,000 Kr. Imidlertid faar ikke enhver af de Arbejdere, hvorom der her er Tale, 105 Kr. En Del faar mindre, nemlig de, der i Forvejen havde en Dagløn paa over 2 Kr. 65 Øre. De faa nemlig et mindre Lønningstillæg, og

derved bliver Summen betydelig nedsat. Dertil kommer yderligere, at en Del af de daglønnede Arbejdere kun ere beskæftigede i Statens Tjeneste en Del af Dagen. For deres Vedkommende bliver Lønningstillæget kun 20 Øre. Hertil kommer, at en Del af de daglønnede Arbejdere ikke saa sjældent udføre større Arbejder paa Akkord, og for en bestemt samlet Betaling, og disse Arbejdere faa i saa Tilfælde ikke Lønningstillæg. Tager man Hensyn til alt dette, vil man komme til, at Byrden for Statskassen, hvis dette Forslag gennemføres, vil blive ca. 250,000 Kr. Spørgsmaalet om Lønningstillæg til Statens daglønnede Arbejdere har tidligere flere Gange foreligget her i Rigsdagen, sidste Gang i Fjor. Man vil erindre, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) den Gang under Finanslovens 3dje Behandling fremkom med et Forslag, der gik ud paa, at der skulde bevilges 500,000 Kr. dels til Lønningstillæg til Statens dag- og ugelønnede Arbejdere og dels til de saakaldte Børneunderstøttelser. Som bekendt blev dette Forslag ikke gennemført af flere Grunde, navnlig af den, at det forelaa utilstrækkeligt belyst til, at man overhovedet kunde dømme noget om, hvor mange der vilde faa Del i disse Penge, og hvorledes de i det hele taget vilde være at fordele. Forslaget havde dog for saa vidt Betydning, som dets Fremkomst gav Anledning til, at Finansudvalget stillede en Række Spørgsmaal til den daværende Finansminister. Disse Spørgsmaal angik Forhold, der vedrørte Statens daglønnede Arbejdere. I Løbet af Sommeren afgav Statens statistiske Bureau en Besvarelse af disse Spørgsmaal. Det Værk, hvori Svaret er nedlagt, blev i Begyndelsen af denne Samling omdelt til Tingets Medlemmer, og ærede Medlemmer ville derfor allerede kende Besvarelsen. Paa dette statistiske Materiale er det Forslag, som jeg her har den Ære at fremlægge, bygget. De Arbejdere, som dette Forslag nærmest kommer til Gode, er for det første de Daglejere, Staten har i sit Brød, dernæst Arbejderne ved Statsbanedriftens Baneafdelinger, endelig Ledvogtere og Skovarbejdere. Det er i alt ca. 2100, altsaa største Delen af de 3000, som faa Del i Lønningstillæget, Resten, henved 900, er Haandværkere eller almindelige Arbejdere, der rimeligvis paa Grund af Flid og Troskab ere komne til at indtage Poster, der lønnes bedre end de, deres Kammerater indtage. Med Hensyn til de nuværende Lønninger skal jeg kun give